

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XXIII. Tiresias idem ac Moses.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

lius quippe, vel juxta alios pater Musæi fuisse fingitur, & Orphei discipulus, quos *idem ac Mo-*
 Mosem ipsum esse diximus. Herculem fidibus docuit, juxta Theocritum, quod alii *ses.*
 Lino tribuunt, quippe Josuam, qui ut dixi Hercules est, præceptis Moses informa- *Theocr. He-*
 vit. Eandem ob causam Eleusiniis Cereris sacris initiatum ab Eumolpo Herculem, *raclic.*
 & casti Centauri crimine purgatum, priusquam ad inferos Cerberum abducturus de-
 scenderet, Mythologi scribunt. In quo sane aliud dissimulatur Mosaicarum rerum my-
 sterium. Ceres quippe legum inventrix, legifera, & *ἡμισφῆρα* est: Moses autem le-
 gumlator cum artibus suis, administrandæ nimirum Republicæ, populorumque regen-
 dorum præceptis Josuam imbueret, Cereris eum sacris initiasse dictus est, non Thelmo-
 phoris quidem, at Eleusiniis: nec enim in fabulis suis concinnandis accuratam con-
 venientiam Mythologi sectabantur. Indidem est, quod & Bacchum, & Æsculapium,
 qui Mosis effigiem gerunt, ad eadem sacra admissos finxerunt. Inde quoque est quod
 non Eumolpo, sed Musæo, qui Moses quoque est, Eleusinia adscribit Tertullianus. *Tertull. Apo-*
 Est apud Apollodorum, Chionen Boreæ filiam, cum Eumolpum ex Neptuno clam pa- *log. cap. 21.*
 tre suscepisset, veritatem patris iram, infantem in mare dejecisse, at exceptum eum in *Apollod. libr. 3.*
 Æthiopiam detulisse Neptunum, & Benthescyme filia suæ & Amphitrites alendam
 mandasse: viriles autem assecuto annos virum Benthescymes filiarum alteram nuptui
 dedisse, (Sic enim legenda & emendanda sunt verba Apollodori, quæ in editis libris
 vitata sunt: *ἡ δὲ δίδωσι ἐν δειπνολογίᾳ ἔρεβεν ἀπὸ θυγατρὸς καὶ ἀμφιθέρας ὡς ἢ ἐπὶ λειῶν, ἀπὸ
 ὁ βενθισκύμης ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἀντὶ τῶν θυγατρῶν δίδωσι*) cum is autem uxoris suæ so-
 rori vim postmodum inferre parasset, in exilium pulsus ad Tegyrium Thracum regem
 abiisse, ipsiusque filiam filio suo sumsisse uxorem, ac ei demum in regnum successisse.
 Hæc è Mosis historia manifeste profluunt. Traditum quippe est à Josepho, & Au-
 dore Hypomnematis in Hexæmeron, quod Eustathio adscribitur, Mosem qui à ma- *Joseph. Antiq;*
 tre in Nilo fuerat expositus, indequæ à Pharaonis filia extractus, Ægyptiis bellum *libr. 2. cap. 5.*
 adversus Æthiopes moventibus fuisse à Rege præfectum, qui cum maximis cladibus
 attrivisset Æthiops, & in urbem Saba compulsos obsidione cinxisset, Tharbin
 Æthiopum regis filiam, forma viri & virtute captam, misisse ad eum servorum fidissi-
 mos, qui de nuptiis pacifcerentur, accepisse illum conditionem, ea lege, si urbs sibi
 traderetur, nec facta dictis abfuisse: reducem deinde, cum paratas sibi ab Ægyptiis
 intellexisset insidias, fugisse in Arabiam ad Jethro, quem Josephus *ἡθέρων* appellat, *Joseph. Antiq;*
 & cujus nomen à Tegyrii nomine non multum abludit, ejusque filiam duxisse. Quod *libr. 2. cap. 6.*
 additur vero, in regnum ipsi successisse, id quoque Mosis convenit, quem Thermo-
 this Pharaonis filia patris successorem esse optabat. Præterea pastorem fuisse Eumol-
 pum docent Clemens & Arnobius, Musicam calluit, Philosophus fuit, Luciano au-
 dore: quæ omnia in Mose jam ante reperimus. Nec me fugit duos Eumolpos distin-
 gui à Suida, quorum alter alterum atate præcesserit: verum confunduntur ab Euri-
 pide in Phœnissis, & ab Apollodoro. Et vero Eumolpus ille Neptuni filius, Chionen
 matrem habuit, Chiones fratres fuerunt Zetes & Calais, qui fuerunt ex Argonautis,
 quorum temporibus vixisse fingitur alter Eumolpus Musæi filius vel pater, Orphei
 discipulus.

XXIII. Quin & Tiresiam Mosem esse aio. Fuit ille Baccho & Eumolpo *ἄν-*
ῥωρον. Uterque autem Moses est. Sua opera victoriam de Eumolpo Atheniensis re- *Tiresias idem*
 portasse gloriatur Tiresias apud Euripidem: Mosis opera Æthiopes ab Ægyptiis sunt *ac Moses.*
 devicti. Hoc bello retulit Tiresias coronam auream, primitias spoliolorum hostilium, qua *Eurip. Phœn.*
 radii Mosis verticem cingentes designantur. Geminos angues semel iterumque magno
 quodam baculo cyaneo dicitur percussisse, propter Mosis virgam in serpentem muta-
 tam. Factum id in Cyllene monte, juxta aliquorum sententiam, in quo natum audive-
 rant Mercurium & Panam, quorum uterque Moses est. Ambigui sexus fuit Tiresias, se-
 xum enim sæpe mutasse docet Sostratus apud Eustathium; hoc ipsum notavimus de
 Baccho, & Vulcano, qui Mosis simulacra sunt, fuisse creditum. Scribit ibidem Eu-
 stathius eum in Cretam abiisse, quam pro Palæstina sumi supra docuimus. Palladem nu-
 dam vidit, Deum vidit Moses. Juppiter & Juno altercantes judicem eum litis suæ con-
 stituunt: judex à Deo Israëlitis datus est Moses. Has ob causas excæcatum Tiresiam
 fingunt, quidam à Pallade, alii à Junone: an potius ob velamen, quo Moses de monte
 descendens caput obnupsit? Aliam calamitatis hujus Tiresiæ illatæ causam affert Apol- *Apollod. libr. 3.*
 lodorus; quod mortalibus revelaret, quæ ipsos Dii celata vellent: idem Prometheum,
 qui Moses est, peccasse fabulati sunt. Tiresias montivagus fuit, juxta Eustathium,
 perinde ut Pan, qui Moses quoque est. Firmam ipsi mentem, *ἀρένας ἐμπίδους*, Homë-
 rus tribuit, propter insignem Mosis prudentiam & sapientiam. Tiresias in consilium *Eurip. Phœniss.*
 adhibetur à Thebanis in bello adversus Polynicen, & in altero Thebanorum bello *Diod. libr. 4.*
 adversus Epigonos: auctor Euripides, cui succinit & Diodorus: Mosem *σὺμβουλῶν* *Joseph. libr. 2.*

contr. Apion, Lucian, de Astrolog.
Eustath. in Odyss. 2.
Eustath. ibid.
Lucian. Macrobius.
Agatharch. De miris Rubr. l. 5.
Lucian. Macrobius.
Phleg. De reb. mirab. cap. 4.
Hygin. Fab. 7.
Treb. Poll. Claud. cap. 1.
Strab. libr. 9.

σωστράτων, consiliarium prudentissimum Josephus appellat. Vates fuit futurorum sciens Tiresias, haud secus quam Mosès. Inter Astrologos Tiresiam recenset Lucianus, qui & notabile hoc habet, geminum ipsi sexum fuisse tributum, quod stellarum masculas alias, alias femineas esse dixerit: ab astris etiam, quæ πείρα appellatur, nomen ipsi fuisse impositum Eustathius affirmat: Mosès impense fuit eruditus disciplinis Ægyptiorum; ii autem Astronomiam diligenter coluerunt. Musicæ artis peritiam ab Apolline consecutum esse Tiresiam legitur apud Eustathium: dote eadem clari fuerunt Orpheus, Linus, Amphion, Eumolpus, Mercurius, Pan, Apollo, in quibus Mosèm dissimulatum esse evicimus. Scribit Lucianus Diis sacrum fuisse Tiresiam, ac purissima vivendi ratione fuisse usum; quod Mosès quam proprium sit, dicere supervacaneum est. Addit diutissime eum hanc ob causam vixisse: plus quam quinque ætates assignat Euripides, quo nomine & ab Agatharchide reprehenditur; sex Lucianus; septem Phlegon, & Hyginus: cujus figmenti ratio continetur hoc Trebellii Pollionis testimonio, quo Mathematicos ait dicere solere, centum & viginti annis humanæ vitæ spatia determinari; etiam illud addentes, Mosèm solum Dei, ut Judæorum libri loquuntur, familiarem, centum viginti quinque annos vixisse: qui quum quæreretur, quod juvenis interiret, responsum ei ab incerto ferunt numine, neminem plus esse victurum. Ad radices Tilphosii montis extorrem obiisse Tiresiam tradidit Strabo: extra patriam obiit & Mosès, & in valle sepultus est. Prudentia Tiresias etiam post mortem clarus fuit:

τῆς καὶ τῆς δειῶν νεῶν πέρα προσηφεία
δὴν παπυρίαι.
Huic etiam defuncto mentem dedit Proserpina,
Solut ut sapiens esset.

Homer. Odyss. inquit Homerus; vel ut Callimachus:

καὶ μὲν θεῶν, ὅτε δὴν, παπυρίαι ἐν νεκυῶσι
φοιτασῆι, μέγαλον ἦεν ἀράδιαι.
Et solus, postquam obierit, sapiens inter mortuos
stabit, magno honoratus Plutoni.

proptereaque ipsum de futuris Ulysses consulit. Quibus ingeniose expressus est Mosès, ad vitam pie recteque instituendam scriptis libris homines post mortem juvans, ipsique vaticinia futurorum pandens. Idem Tiresiæ defuncto honos à Thebanis habitus est ac Diis ipsis, Diodoro teste: Mosèm gentes plurimæ in Deorum album retulerunt. Denique Strabo Mosèm cum Orphæo, Musæo, & Tiresiæ comparat; Mosèm videlicet cum Mosè ipso.

Diodor. libr. 4.
Strab. libr. 16.

CAPUT NONUM.

I. Ex Arcadia fere profluxit omnis Romanorum Theologia. II. Janus idem ac Mosès. III. Vertumnus idem ac Mosès. IV. Faunus idem ac Mosès. V. Silvanus idem ac Mosès. VI. Evander idem ac Mosès. VII. In Penatibus et Laribus latet Mosès. VIII. Multa quoque ex historia Mosès in Romuli historiam translata sunt.

EX Arcadia fere profluxit omnis Romanorum Theologia.

I. Romanorum Theologia Græcicæ Theologiæ propago fuit, ac ejus potissimum quæ vigeat in Arcadia. Nam si temporum replicemus memoriam, multas ex Arcadia colonias venisse in Italiam, illicque sedes posuisse reperimus. Primum enim Aborigines, gens Arcadibus prognata, ducibus OEnotro & Peucetio fratribus, multis ante Trojanum bellum annis, in Italiam transfretarunt, ut ex antiquis scriptoribus solerter probat Dionysius Halicarnassæus. Eodem deinde profectos Pelasgos in sedes suas receperunt Aborigines, καὶ τὸ συνένεον: propter cognationem, inquit Dionysius, quippe ex Peloponneso ortos, καὶ ἀρκάδας τὸ ἀνέκταδον & Arcades ab origine. Unde & Arcadia dicta est Pelasgia, Stephano teste. Hi vero eam sibi delegerunt regionem, in qua deinde Roma condita est. Iisdem in locis confederunt Arcades, Evandrum, ut fertur, ducem secuti, Palantio Arcadica urbe relicta. Nec longum abierat tempus, cum aliæ Arcadum Pheneatarum, Elidenfibus Epeis permistorum, copiæ Herculis ductu eandem tenuerunt regionem. Postremus illic appulit Æneas cum Trojanis, qui & originem ad Arcades referebant: Dardanus enim avior Trojæ Arcas fuit, Electræ filius, Atlantis nepos, qui Arcadiæ regnum tenuit, ut ab eodem Dionysio scriptum extat. Ergo Romanorum, Latinorumque progenito-

Dion. libr. 1.

Steph. in epigr.

Dion. libr. 1.